Quelle: https://manuscripta.at/?ID=409
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

Hum satis ē ut int̄ uidere ⁊ credere hoc
distare dicam? qa p̄sentia uidentur cre
dunt̄ absentia. Plane forsitan satis ē.
si p̄sentia illa hoc loco intelligam? dic
ta q̄ p̄sto st̄ sensib? sine animi siue cor
pis. un̄ ⁊ dicto uocabulo p̄sentia no
minant̄. Dic enim hanc lucē corpis sensu.
sic ⁊ meā uoluntatē plane uideo. qa
p̄sto ē animi mei sensib? atq; int? m̄ p̄
sensē. Si qs ⁊ m̄ indicet uoluntatē
suā cui? ol ⁊ uox m̄ p̄sensē. tam̄ quia
ipsa uoluntas qm̄ m̄ indicat latet sen
sum corpis ⁊ animi mei. credo n̄ ui
deo. aut si eum mentiri existimo n̄
credo. ⁊ si forte ut die tā fit. credūt̄
q̄ illa quę ab st̄ asensib? nr̄is si uidet̄
idoneū qd eis testimoniū phibet̄. ui
dent̄ aū quę p̄sto st̄. un̄ ⁊ p̄sentia
nominant̄ t animi t corpis sensib?
Nā cum sint quinq; corpis sensus cer
nendi. audiendi. olfaciendi. gustandi.
tangendi. usus quidē in eis p̄cipue
oculis attribut̄ ē. Verum n̄ hoc uerbo
utrim̄ ⁊ incertis. Hęc enim tm̄ dici
mus uide quid luceat. ⁊ ⁊ uide qd so
net. uide qd oleat. uide qd sapiat. ui
de qd caleat. Hęc quia dici ea credi
quę ab s̄ asensib? nr̄is sic accipiat̄ ut
int̄ illa deputent̄ quę aliqn̄ uidim?
⁊ nos uidisse retinem? certiq; sum? q
uis tē n̄ p̄sto sint cum recolunt̄ anob.
Hęc enim int̄ credita ⁊ int̄ usa depu
tantur. ⁊ ideo nota st̄. n̄ quia fidem
habuim? alius testib? ⁊ qa nos uidisse
sine dubio recordam̄ ⁊ scim?. Constat
q̄ nra scientia ex usu reb? ⁊ creditis. Si
in nis quę uidim? t uidem? nos ipsi tes
tes sum?. In nis aū quę credim? alius tes
tib? mouemur ad fidē. eū ex rerū qs

nec uidisse nos recolim? nec uidem?
dant̄ signa t in uocib? t in trū st in qb?
q; docum̄tis quib? usus n̄ usa credant̄.
Hō aū in merito seuere nos dicim? n̄ solū
ea quę uidim? aut uidem? uerū ⁊ illa
quę idoneis ad quā q; rem ē moti testi
moniis t testib? credim?. Porro si ecce
n̄ in ogruent̄ dicim? ⁊ illud qd certis
simū credim?. hinc factū ē ut ⁊ recta
credita. ⁊ si n̄ assint sensib? nr̄is uide
mentib? dicam̄. Scientia quippe m̄ti
tribut̄. siue p corpis sensus siue p
ipsum animū aliqd p ceptū ognitūq;
retineat. Et fidei ipsa mente utiq;
uidet̄. qm̄ uis hoc fide credat̄ qd n̄ ui
det̄. Un̄ aplis petrus die. in quē m̄
n̄ uidentes creditis. Et ipse dn̄s. be
ati qui n̄ uident̄ ⁊ crediderit̄. Sū taq;
dr̄ homini crede xpm̄ resurrexisse
a mortuis. si credit adtende qd uide
at. adtende quid credat. ⁊ utrūq; dis
cerne. Vide hominē cui? audit uo
cē. ⁊ ipsa uox in uisis corpalib? de
putat̄ sedm̄ ea quę sup̄ dixim?. Hęc
duo st̄ testis ⁊ testimoniū. quo; ad
oculos unū ad aures alterum pinet. S;
hē testē fortasse alio; testimonio;
auctoritate ofirmat diuina; scil
ceptura; t quo; libet alio; quib? est
motus ad fidem. Septura; ad usū
pinent corpis oculo; si eas legit. t
auriū si audiunt. Videt aū anima
q̄q̄d figuris litterar; sonis ue significa
ri intellexit. uidet ipsa fide suā qua
se credere sine cunctatione respon
det. uidet cogitatione qua cogi
tat qd ei possit pdēe qd credit. ui
det uoluntatē qua accessit ad suscī
piendā religionē. uidet ⁊ ipsure

De quinq; sensib; corpis.

Qd scientia nra ē stat ex usu ⁊ creditis reb;.